

Men graven...

av Micael Nilsson

Jag vaknade en morgon,
en kristen god och from.
En narr i gryningsljuset...

Men graven, den stod tom.

Jag vandrade om dagen
på äng som stod i blom,
förblindad för dess skönhet...

Men graven, den stod tom.

Jag tvivlade en afton.
Vad var min kristendom?
Det skymde i mitt hjärta...

Men graven, den stod tom.

Jag vakade i natten.
Jag såg mig stå för dom.
Mitt eget var ett fiasko...

Men graven, den stod tom.

Jag vaknade en morgon,
och graven den stod tom.
Då såg jag, och förstod jag...

att det är kristendom.